

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

De Monasterijs Virginum. Capvt XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

De Monasterijs Virginum.

CAPVT XI.

DEVS: Inspice porrò, vt hac ætate viuatur in cœnobijs, Virginum. Quondam honestam, internam, seriam, strenuam, sanctamq; ducebant vitam Sanctimoniales: addeò vt quisquis eas adspiceret, aut cum eis colloqueretur, in seipso compunctus, haud mediocriter corrigeretur. Sed iam eo res redijt, vt si qua inter eas sic verè pia ac religiosa, ob gestus, mores, verba ac improbam vitam earum ab eis fugere compellatur. Vita nanque earum nō tam religiosa, custodita, ac diuina est, vt quempiam prouocet ad meliora. Siquidem interna ac diuina strenuitas apud eas iam explosa est: cantant quidem & precantur multum labijs, sed corda earum longè sunt à Deo. En conuincor tibi, eo iam peruentum esse, vt si quis toto animo serid. sese ad æternam veritatem conuertere velit, eum haberi ludibrio, eiusque vitam prorsus nihilipendi, idq; etiam in cœnobijs vtriusque sexus. Tamen id certissimum habeas, quisquis in monasterijs alienæ vitæ derogat ac obloquitur, siue id palam, siue secretò, siue in faciem, siue occultò fiat, iure meritoque eum sibi metuere debere. Nam licet apud homines vocentur religiosi ac spiritales, coram Deo tamen Dei exturbatores habentur. Crede mihi in Cœnobijs Virginum pauca sunt, modo serid. vellent animaduertere, quæ non facile persentirent quibusdam se teneri vitæ irritas, quibus tamen grauitè offendant Deum.

Sanctimoni-
alium anti-
quarum vita
qualis.

Derogatio a-
lienæ vitæ
maximè in
religiosis
quam men-
ciosa.

Vicia que ple-
runque inter
moniales do-
minantur.

& in magna ruant peccata. Quædam ex eis auaritia, aliæ superbia, aliæ iræ feritate detinentur. Quasdam inobedientia, nonnullas impudicitia implexas retinet. Et quamuis actu non sint esse impudicæ, attamen multis modis per sensus impudicitiam exercent, puta vel amore inordinato ac alieno, cogitationibus obscenis, voluntate dedendo se creaturis, creaturæque intus amplectendo, atque ita coram Deo luxuriando, itemque verbis, lasciuia & peccantia vestium, superbe ac seculariter selegendo in sermonibus suis & hominum captanda amicitia: denique peccatis quibusdam occultis, de quibus tutò scribi non potest: quæ ijs non nentur implicitæ, probè capiunt quid velint. Tot nimirum in Virginum monasterijs hodie admittuntur peccata, idque tum publicè, tum priuatim & occultè, vt maximo in periculo versentur. Regia sanè internæ erga Deum firmitatis & feruoris, puræque ac sinceræ intentionis & amoris, necnon occultæ familiaritatis olim eis optime explorata via, iam profusè apud eas abolita est. Quæ causa est, vt hodie tam rarè in diuorum numerum redigantur. H. Nō mediocriter id mihi dolet, suauissime De vsq; Virgines hæc vsque adeo perire ac deficere, quæ tamen præ alijs omnibus ad id institutæ sunt, vt in te vno solacium caperent & expectant.

Virgines ad
quem finem
se mancipet
in cœnobijs.

D. Vide, obsecro, vt cuncta pene religiosa decreta ac instituta, in virorum ac seminarum cœnobijs pessum ierint, siue ea pateant, siue sint Ordinum Mendicantium, siue alia. H. Spero equidem amantissime Domine, per plura inueniri

inueniri monasteria, in quibus seuera, feria ac aspera ducatur vita. D. Non inficior verum id esse. Sed tamen pauca sunt, proh dolor, in quibus vera cernatur strenuitas, feruor & diligentia. H. Quæso, mi Domine, huius te miserescant. Id enim me ex animo perterret atq; affligit.

De Sacerdotibus secularibus.

CAPVT XII.

DEVS: Contuere porrò, vt Sacerdotes secularares bona & facultates suas consumant, vt, ea quæ ex Ecclesiasticis accipiunt Beneficijs, luxuriando, commessando, potando, fastum ac superbiam sectando, tam turpiter abliguriant & absumant. Vide quam præter omne decorum sacerdotij, vestes habeant planè inhonestas, quam petulanter & indigne multis modis sese gerant. Adspice vt bona Ecclesiæ, quæ ipse ego meo acquisiui sanguine, quæ que fideles pro suarum salute animarum, interim diras Purgatorij pœnas luentium, obtulerunt, tam à religiosis quam secularibus sacerdotibus dilapidentur. Vide quantum ij omnes dignitatis & honoris sui rationem habeant, & ita, vt ea exigunt, viuant: quamque parum in illis omnibus, quæ siue agunt, siue omittunt, Deum ex animo spectent & ament. Enim uerò omnis erga DEVM strenuitas & feruor apud eos iacet ac refrigit, & ita parum curant experiri ac sentire DEVM in interioribus suis ac si id nihil ad eos pertineat: neque huius eos aliqua tenet sollicitudo. Potius de magris